

શ્રી ઘોઘાતીર્થમંડન

॥ શ્રી નવખંડ પાર્શ્વનાથાય નમઃ ॥

પરમારાધ્યપાદ શ્રી વૃદ્ધિ-નેમિ-ઉદયસૂરીશ્વર પાદપદ્મજ્યો નમઃ

卐 ઘોઘા તીર્થ પરિચય 卐

* પ્રકાશક *

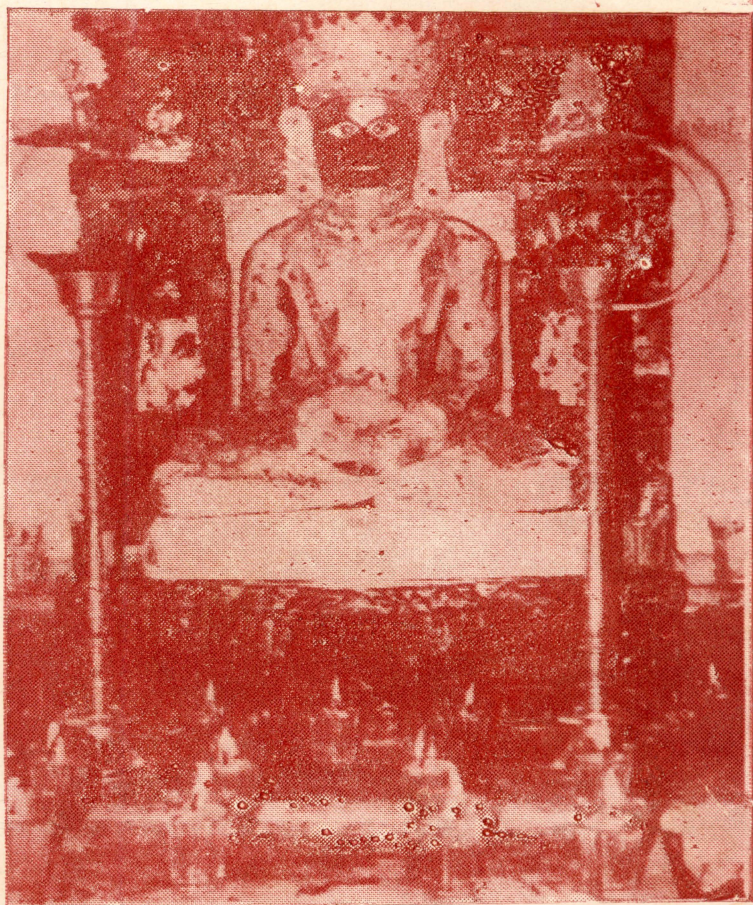
શ્રી ઘોઘા જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક
તપગચ્છ સંઘ

શ્રી કાળા મીઠાની પેઢી, ઘોઘા.

સં. ૨૦૫૦ વીર સં. ૨૫૨૦ ઈ. સ ૧૯૯૪

કિંમત ૦-૫૦ પૈસા

નહા પાર્શ્વનાથ ભગવાન

— સ્વ. શાહ નગીનદાસ ચુનીલાલ
(ઘોઘાવાળા)ના સૌજન્યથી

ઘોઘાતીર્થનો પરિચય.

લાવનગરથી ૧૪ માઈલ દૂર ઘોઘા નામે ગામ છે. લાવનગરથી ઠેઠ સુધી પાકી સડક બાંધેલી છે. ઘોઘા બંલાતની ખાડીના કીનાર ઉપર વસેલું પ્રાચીન સમયનું નામી બંદર છે. એક સમયે આ બંદર પીરમખેટની સ્પર્ધા કરતું હતું. લાવનગર વસ્યું નહોતું તે પહેલાં આ ગામ આબાદીલયુ વિશાળ નગર લેખાતું. લાવનગરમાં કે બીજે વસેલા ઘોઘારી વાણીયા આ નગરનાં વાસીદા હતાં. ‘યુગપ્રધાનાચાર્ય’ ગુર્વાવલીથી જણાય છે કે અહીંના શ્રેષ્ઠીઓ પૈકી શા. દેપાલ, શા. કુમાર, શા. ખીમક વગેરે અનેક શ્રાવકો સં. ૧૩૮૧ માં પાટણનાં એક મંદિરના પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવમાં હાજર હતાં. આ ઉપરથી અહિંના શ્રેષ્ઠીઓની નામના તે તે ગામના પ્રતિષ્ઠિત સંઘમાં મુખ્ય લેખાતી હશે એમ જણાય છે. ‘સોમસૌભાગ્યકાવ્ય’ થી જણાય છે કે, અહીંના વસ્તુપતિ નામના ધનાઢ્ય શ્રેષ્ઠી, જેનું બીજું નામ વિરુપ પણ હતું. તેણે અસંખ્ય યાત્રાઓ પંદરમાં સૈકામાં કરી હતી * જેની વિગત નીચે છે આજે આ ગામ જીર્ણ થયેલું છે. અને પડતી દશામાં છે. છતાં જૈનોની પ્રાચીન જાહોજલાલીના પ્રતિકો સમાં ત્રણ વિશાળ જિનમંદિરો બે મોટી ધર્મશાળાઓ અને બે ઉપાશ્રયો મોબુદ છે. પ્રાચીન હસ્ત-લિખિત પોથીઓનો ભંડાર દર્શનીય છે ઉપાશ્રયોમાં અહિંના રહેવાશી શેઠાણીહરકેરબાઈનો બંધાવેલો એક વડો છે. અહિંની ઘસાતી જતી વસ્તીમાં પણ હજુ સ્વેતાંબર જૈનોના ૨૦ ઘરો હયાત છે

* ગામના મુખ્ય ભાગમાં આવેલી લજ્જપોળમાં હિંદુ શીખરબંધી શ્રી નવબંડા પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું મંદિર છે. આ મંદિર કેટલું પ્રાચીન છે તે વિશે જાણી શકાયું નથી પરંતુ

સંવત ૧૪૩૦માં ખરતરગચ્છાચાર્ય શ્રી જિનેન્દ્રસૂરિની અધ્ય-
ક્ષતામાં શ્રેષ્ઠી વીરા અને પૂરણે શત્રુજય અને ગિરનારનો સંઘ
કાઢ્યો એ સંબંધી સં. ૧૪૩૧ માં (એટલે એક વર્ષ પછી જ)
શ્રી જિનેન્દ્રસૂરિએ મોકલેલા વિજ્ઞાપિત્રમાં ઘોઘાના નવખંડા
પાર્શ્વનાથ લગવાનને વંદન કર્યાનો ઉલ્લેખ આ પ્રકારે મળે છે:-

“ ઘોઘાવલાકુલસ્થાને મહતરબ્રવેશમદોત્સવપુરસ્સર
ઓ નલ્લજ્ઞ પાર્શ્વનાથજિનાધિશનં પ્રાણમતુ ” ॥

આ ઉલ્લેખ ઉપરથી આ મંદિર એ પહેલાનું હોય એમ
સિદ્ધ થાય છે વળી આ સ્થળ પ્રાચીન તીર્થોમાં ગણાવાયું છે.
જે વિશે પંદરમી શતાબ્દીના શ્રી જિનભદ્રસૂરિકૃત ‘અષ્ટોત્તર
પાર્શ્વનાથ સ્તવન’ ઉપરથી જણાય છે. “ પાલીતાણુ પાપહર
ઘોઘાપૂર નવખંડ ”

ઘોઘાતીર્થ સૌરાષ્ટ્રમાં આવેલ પ્રાચીન તીર્થ છે. સૌરાષ્ટ્રની
પાંચતીર્થોમાં તેની આગવી ગણના છે. ભાવનગરથી ૧૪ માઇલ
દૂર આવેલ આ તીર્થ ઘોઘાખંદર તરીકે વખણાય છે. વર્ષોના
ઇતિહાસ યાદ આપે છે કે પહેલા ઘોઘાખંદરની જાહોજલાલી
હતી. ધંધામાં જેમ વિકસેલું હતું તેમ ધર્મથી પણ વિકસેલું હતું.
પહેલા ભાવનગરનો વ્યવહાર ઘોઘા સાથે હતો આજે તો
ભાવનગર વિકસેલું દેખાય છે.

જૈન પરંપરાનો ઇતિહાસ આજે પણ સાક્ષી પૂરે છે કે
સં. ૧૧૬૮માં ઘોઘાના શા. હિરા નાણાવટી શ્રીમાલીએ વિશાળ
જિનપ્રાસાદ બંધાવી તેમાં પૂ. આ. મહેન્દ્રસૂરિની નિશામાં
તેઓશ્રીના હાથે પાર્શ્વનાથની પ્રતિમાજની પ્રતિષ્ઠા કરાવી હતી.

આ પ્રતિમાજના નવખંડો (નવ કટકા) હતાં. એકવાર
એક પુણ્યશાળીને સ્વપ્ન આવ્યું તેમાં અમુક સ્થાને પ્રતિમાજના
નવકટકા છે તેને બહાર કાઢો અતે લાપસીમાં સાત દિવસ

રાખજો તો પ્રતિમાજી અખંડિત બહાર નીકળશે. આ રીતે સ્વપ્ન દર્શન થયા પછી સ્વપ્નમાં જે જગ્યા જોઈ હતી ત્યાંથી બહાર કાઢી તો મસ્તક, હાથ, પગ વગેરેથી ખંડિત થયેલા નવ કટકા પ્રાપ્ત થયાં તે લઈને પોતાના ઘર આંગણે લાવી લાપશી તૈયાર કરાવી તેમાં રાખ્યાં અને ઢાંકણ લગાવી દીધું. એક દિવસ બે દિવસ એમ કરતા છ દિવસ બ્યતિત થયા ત્યારે લાઈની અધીરાઈ વધી અને ઢાંકણ ખોલતા પ્રતિમાજી બહાર નીકળ્યાં પણ સાંધાઓ દેખાવા લાગ્યાં પણ હવે શું થાય અવધિ પુરે થયો છેવટે સમય અને સંજોગે શુભ મુહૂર્તે પ્રતિષ્ઠા થઈ ત્યારથી તે સ્થાન ઘોઘાતીર્થ તરીકે સુપ્રસિદ્ધ છે. હાલમાં તે પાર્શ્વનાથને નવખંડા પાર્શ્વનાથ તરીકે લોકો પૂર્ણશ્રદ્ધાથી પૂજા અર્ચના કરી તે તીર્થની યાત્રા કરી જીવનમાં ધન્યતા અનુભવે છે.

આ મંદિરની બાંધણી ભગ્ય અને વિશાળ છે. એનો રંગ-મંડપ વિસ્તારવાળો છે. આ મંદિરમાં જ બીજા ચાર દેરાસરોની રચના કરેલી છે. તેથી આ મંદિર દેરાસરોના ઝુમખાંથી એક ટુંક જેવો દેખાવ આપે છે. મૂળ ગંભારામાં મૂળ નાયક શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની સુંદર પ્રભાવશાળી મૂર્તિ ઉપર નવ આંકાઓ સ્પષ્ટ દેખાય છે અને તેથી આ મૂર્તિ ‘નવખંડા પાર્શ્વનાથ ભગવાન’ ના નામે ઓળખાય છે. કહે છે કે, આ મૂર્તિ ભાવનગરના પ્રાચીન સ્થળ વડવાના એક કૂવામાંથી નીકળી આવી હતી અને કાળાંતરે ઘોઘામાં લાવવામાં આવી.

આ મંદિરમાં એક સુંદર ધાતુમય પદ્મ દર્શનીય છે. તેના ઉપર સં. ૧૭૨૦ આસો સુદી ૧૩ નો લેખ છે તેમાં શ્રી નવખંડા પાર્શ્વનાથ ભગવાનનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. આ પટના મંદ્ય ભાગમાં સમવસરણ છે તેની જમણી બાજુએ શ્રી શત્રુ-જય અને આજુ તીર્થ તેમજ ડાબી બાજુએ ગિરનાર, અષ્ટા પદાવતાર અને સમેતશિખર તીર્થની રચના કરેલી છે. ઉપરના

ભાગમાં વીશ વિહરમાન જિન અને નીચેના ભાગમાં શ્રીનવ-
પદ્મ છે. આ તીર્થપટ્ટ ઘસાઈ ગયેલો હોવા છતાં ખારીકાઘથી
જોતાં આ બધું સ્પષ્ટ દેખાય છે. દરેક તીર્થ રચના ઉપર
નામ કોરેલાં છે. બીજી મૂર્તિઓ સાથે સ્ફટિકની બે પ્રતિમાઓ
પણ અહિં છે. કહેવાય છે કે, આ ઘોઘાનું, મહુવાનું અને
ત્રીજી ઘોઘેરાનું મંદિર એક જ શિલ્પીએ બાંધ્યું હતું અને
ત્રણે મંદિરોની બાંધણી પણ એક સરખી છે.

નવખંડા પાર્શ્વનાથ પ્રભુના મંદિરની સન્મુખ (૧) શ્રી
નેમિનાથ ભગવાનનું દેરાસર છે. મૂળનાયક શ્રી નેમિનાથ ભગવાન
છે. અને બીજી પ્રતિમાઓને પરિવાર ઘણા છે આ બધી
પ્રતિમાઓ પચીસેક વર્ષ પહેલા ઘોઘાથી દોઢ માઈલ દૂર
દરીયામાં આવેલ પીરમબેટમાંથી ખડક ધોવાતા એક કુંડીમાંથી
નોકળી આવી હતી.

પીરમબેટ :-

આ પીરમબેટ સૌરાષ્ટ્રના પૂર્વ કિનારે આવેલા ઘોઘાથી
૭ ગાઉ દૂર ખડસલીયા નામે ગામના પૂર્વ કિનારે આવેલો
છે. પીરમબેટ પ્રાચીનકાળે સમૃદ્ધિશાળી નગર હતું. અને તે
બેટમાં જૈન દેવાલયો હતાં. પણ આજે એ બેટ ઉજ્જડ બની
ગયો છે. એ સ્થળે આજે માત્ર એક દીવાદાંડી બાંધેલી જોવાય
છે. લગભગ ૫૦-૬૦ વર્ષ પૂર્વે પીરમબેટની ખાડીમાંથી દરીયા-
નું પાણી ઓસરી જતાં કોઈ ખારવાએ એક સુંદર પથ્થર
જોયો. ઘરકામ માટે ઉપયોગી થશે એવું સમજી એને ઉપાડવા
જતાં તેની નીચે એક પથ્થરની કુંડી તેનાં જોવામાં આવી.
એ કુંડીમાં પધરાવેલી ધાતુ અને પાષાણની કેટલીક જિન-
મૂર્તિઓ તેને હાથ લાગી. તેમાંથી એક બે પ્રતિમાઓ લઈ

તે કોઈ શ્રાવક પાસે ગયો. ને બતાવી ત્યારે તેની યોગ્ય કિંમત આપી શ્રાવકે એ ખરીદી લીધી. અને બીજી મૂર્તિઓ હોય તો પણ તેને લાવવા જણાવ્યું. પછી તો ખારવાને લોભ લાગ્યો. છેવટે સરકારને ખબર પડતાં એ મૂર્તિઓ જપ્ત કરવામાં આવી અને અમદાવાદવાસી શેઠ મનસુખભાઈ ભગુભાઈએ કલેક્ટર સાથે પત્રવ્યવહાર કરી મૂર્તિઓ કબજે લઈ ઘોઘાના શ્રીસંઘને સુપ્રત કરી એમાંથી બધી મૂર્તિઓ મંદિરમાં અને નવખંડા પાર્શ્વનાથ જિનાલયમાં પણ મૂકેલી છે.

કેટલાકના કથન મુજબ શ્રીનવખંડા પાર્શ્વનાથનો મૂર્તિ પણ આવેલી મૂર્તિઓમાની એક હતી. બીજી મૂર્તિઓ પૈકી એક આશરે અઢી ફીટ ઉંચી અને બે ફીટ પહોળી તેમજ લગભગ એક ફુટ જાડા સ્વેત કરકરા પથ્થરમાં કોતરેલી મૂર્તિ ભોંયરામાં છે. આ મૂર્તિનો જમણા ભાગ ખાંડિત છે. પંખાસણ નીચે ઘણું કરીને ચૌદમી શતાબ્દીનો લેખ છે. પ્રભુની ઉપર ઘાતકી કે પિંપલ વૃક્ષ સુંદર રીતે કોરેલું છે.

પીરમખેટમાંથી નીકળેલી ઘણીખરી મૂર્તિઓ ઉપર વિક્રમ-ની ચૌદમી સદીના લેખ કોતરેલ જોવાય છે. અને મોટે ભાગે પાર્શ્વનાથ ભગવાનની મૂર્તિઓ છે. પ્રત્યેક પ્રતિમાનું પદ્માસન અને મૂર્તિની રચના ભવ્ય અને આકર્ષક છે.

(૨) ઉપર્યુક્ત શ્રી મેમિનાથ પ્રભુના દેરાસરની જમણી બાજુએ ઉત્તર દિશામાં સમવસરણનું દેગસર છે. તેમાં ધાતુમય મનોહર સમવસરણ છે. ને બીજું પાષાણનું સમવસરણ બાજુએ છે. બંને ઉપર લેખ છે. પણ આરસના સમવસરણનો લેખ ઘસાઈ ગયેલો છે. ધાતુના સમવસરણ ઉપરનો અને બીજા લેખો મુનિશ્રી ધુરંધરવિજયજીએ આ પ્રકારે નોંધ્યા છે.

“સ્થિતિ શ્રીસંવત ૧૫૧૧ વર્ષે માઘ શુદ્ધ ૫ ગુરો ગન્ધારમન્દિરે શ્રીમહાવીરપ્રાસાદે સમવસરણં સમસ્તશ્રી-સંઘેન કારિતં ।”

આ લેખથી જણાય છે કે આ સમવસરણુ ગંધારના મહાવીરસ્વામીના મંદિર માટે ત્યાંના શ્રીસંઘે કરાવેલું હતું. જે કાળક્રમે ગંધારની અવનત સ્થિતિમાં અહીં લાવવામાં આવ્યું હશે. દરિયાવાટે ઘોઘાથી ગંધાર ઘણું નજીક છે. અને એક બીજા સ્થળે બંદરી વેપારનો વિનીમય થયા કરતો હતો. એ ઇતિહાસ પ્રસિદ્ધ બીના છે.

આ દેરાસરમાં બે પ્રાચીન ગુરુમૂર્તિઓ છે. તેના ઉપર ક્રમશઃ આ પ્રકારે લેખો લેવાય છે.

“સ. ૧૩૫૪ વર્ષે પોષ વદી ૫ શનો શ્રીમોઢજ્ઞાતીય.... ચન્દ્રસૂરીણામૂર્તિ ।”

‘ઘસાઇ ગયેલા અક્ષરો અટસ્પષ્ટ છે મુનિ શ્રીધુરંધરવિજયજી કહે છે કે, “બહુબારીકાઇથી જોતાં ‘શ્રી હેમ’ એમ હોવાની કલ્પના કરી શકાય છે. એટલે આ મૂર્તિ શ્રી હેમચંદ્રસૂરિજીની હોવાનો સંભવ તે. મોઢ જ્ઞાતિએ ભરાવેલ છે, તે પણ તેમાં વિશેષ સંગત થાય છે.”

બીજી મૂર્તિ શ્રી ધર્મઘોષસૂરિની છે. આ મૂર્તિની આબુ-બાબુએ સાધુઓની આકૃતિ કાતરેલી છે. તેના ઉપર નામો પણ કાતરેલા છે. સૂરિમહારાજની આસપાસ શિષ્યવર્ગ કેવી રીતે બેસતો તેનો હુબહુ ખ્યાલ આથી આવે છે. આ મૂર્તિ ઉપરનો લેખ આ પ્રકારે છે :-

“...શ્રી શ્રીદેવપ્રમસૂરિશિષ્ય શ્રીધર્મઘોષસૂરીણાં મૂર્તિઃ ।
મા. સાજ્ઞાનભાર્યા પાઠિશ્રેયસે પદ્મલયા કારિતા ॥

(૩-૪) શ્રીનવખંડા પાર્થનાથ પ્રભુની ડાબી-જમણી બાબુએ બે દેરાસરો છે. એકમાં શ્રીસુવિધિનાથ ભગવાન અને બીજામાં શ્રી શાંતિનાથ ભગવાન છે. બંનેમાં બીજી પ્રતિમાઓના પરિવાર ઘણો છે.

શ્રી સુવિધિનાથ ભગવાનની મૂર્તિ અગાઉ નીચેના ભોંયરામા હતી. જે વિશે ભોંયરાના એક ગભારામાં ઉત્તર દિશાની દિવાલ પરના એક લેખમાં સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ છે:-

“સંવત ૧૭૬૬ વર્ષે કાલ્ગુન શુદિ મ. શ્રીભિજયક્ષમાસૂરિ-રાજ્યે પં. રૂપવિજય પ મીમમકડપદેશાત્ ગોવાબંદિરે મીઠા સુંદર શેઠાઈમધ્યે સઘ આદેશાત્ દે. ચુ ધર્મશી બોરા સજ્જી સિંગજીકેન દેવદ્રવ્યેણ ભોયરં સમરાપિતં મ. આ ભિજયરત્નસૂરીશ્વરશિષ્ય શ્રીદેવવિજયેન સં. ૧૭૮૧ કા. શુદિ ૧૩ દિને ભોયરપતિ શ્રી ૮ શ્રીસુવિધિનાથ પધરાવિતં શીઃ । ”

આલેખ ઉપરથી બીજી એક ઐતિહાસિક વસ્તુ સ્પષ્ટ થાય છે કે. અહીંના સંબંધો બધો વહીવટ કરતી શેઠ કાળા મીઠાની પેઢી છે. તે નામ અહીં શ્રેષ્ઠી મીઠા સુંદરજીની શેઠાઈ વખતનું છે. તેમના પુત્ર કાળા શેઠ થયા. જેમના નામ ઉપરથી આ પેઢી સ્થાપવામાં આવી. એમ સ્પષ્ટ થાય છે. એથી આ પેઢી વિશેની બીજી કલ્પનાઓ દાંતકથા ઠરે છે.

આ રીતે મૂળ મંદિર સાથે આ પાંચે મંદિરો એકી સાથે આવેલા છે. આ ઉપરથી પણ આ મંદિરની વિશાળતાનો ખ્યાલ આવી શકે એમ છે.

શ્રી નેમિનાથ પ્રભુના દેરાસરની બંને બાબુએ ઢાંબી પર-સાલ છે. તેમાં એક ઉંડુ અને વિશાળ ભોંયરુ છે. એ ભોંય-

રામાં અગાઉ મૂર્તિઓ સ્થાપન કરેલી હતી એમ ઉપરના લેખ પરથી જણાય છે. આ પરસાલ ઉપરના ભાગોમાં એ વિશાલ અને ઉંચા કુરજા મનોહર છે. મંદિરોના બહારના ભાગમાં શેઠ કાળા મીઠાની પેઢી છે. નજીકમાં ઉપાશ્રય છે અને કોટના દરવાજા ઉપર નગારખાનું છે.

૨. એ જ ભજપોળમાં શ્રી ચંદ્રપ્રભુનું શિખરખંધી સુંદર મંદિર છે. આ મંદિર સૌથી પ્રાચીન હોવાનું કહેવાય છે. મંદિરની બાંધણી શ્રી કુમારપાળના સમયની હોય એમ જણાય છે. મંદિરની આગળ વિશાળ ચોક છે અને મૂળ ગભારામાં મૂળનાયક શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ભગવાનની સ્મરણીય મૂર્તિ છે. બાબુના એક ગોખલામાં શ્રી શ્રીવિજયદેવસૂરિની પાદુકા છે. તેના ઉપર સં. ૧૭૧૬ ક્રિ. સુદી-૧૩ને સોમવારનો લેખ છે. આ મંદિરમાં પ્રાચીન અવશેષો ઘણા છે. એ ઉપરથી પણ એની પ્રાચીનતાનો ખ્યાલ બંધાય છે. છતમાં સુંદર ચિત્રકામ કરેલું છે.

૩ ગામની દક્ષિણ બાબુએ જીરાવાલીપોળમાં શિખરખંધી સુંદર અને વિશાળ મંદિર છે. તેમાં મૂળનાયક શ્રી જીરાવલા પાર્શ્વનાથ ભગવાનની મૂર્તિ છે. આ મંદિરમાં સં. ૧૩૫૭ના લેખવાળી આચાર્ય મહારાજની લવ્ય મૂર્તિ છે. તેનો આખો લેખ દબાઈ ગયેલો હોવાથી આ મૂર્તિ કયા આચાર્યની છે. એ જાણી શકાતું નથી.

૧ :

૨ : “ જૈન સત્યપ્રકાશ ” વર્ષ : ૧૪૬ અંક ૨

૩ : એજન, વર્ષ : ૧૦, અંક ૬.

જય જિનેન્દ્ર

જે તારે તે તીરથ રે....

અનાદિકાળથી પરિભ્રમણ કરતાં કરતાં મહાપુણ્યયોગે મનુષ્ય જન્મની પ્રાપ્તિ થઈ છે અને સાથે સાથે સમ્યગ્દેવ, ગુરુ અને ધર્મની પ્રાપ્તિ થઈ છે, આવી ઉત્તમ ધર્મ સામગ્રીને શ્રદ્ધા, સત્ત્વ અને શક્તિ દ્વારા પ્રાપ્ત કરનારા ભાગ્યશાળીઓ મનુષ્યજન્મને સાર્થક કરી મુક્તિપદને પ્રાપ્ત કરે છે. તેમાં પણ તીર્થની સેવા અને યાત્રા ભાવપૂર્વક કરનારા પુણ્યાત્માઓ ભવસમુદ્રને તરી જાય છે અને મુક્તિ કિનારે પહોંચે છે.

હૈ પુણ્યશાળીઓ ! પરમ પાવન તીરથમાં આવીને તમે પણ ભાવના અને શક્તિ પ્રમાણે તન કરી મુક્તિપદને પ્રાપ્ત કરી તીર્થની ભક્તિ કરો, તીર્થની સેવા અને યાત્રા

। પુણ્યાત્માઓ, ભવસમુદ્રને
મુક્તિ કિનારે પહોંચે છે